

Spelen met DOLFIJNEN

In het dorpje Laem Sing, dat aan de kust ligt van de Golf van Thailand, is Oasis Sea World. Een trainingskamp voor Dolfijnen.

Daar wilden we naar toe. Wie droomt er niet van 1 keer in zijn leven met dolfijnen te zwemmen? Nu zou dat misschien kunnen. Alhoewel het nog een hoop geregeld was. Soms kun je er een tour naar toe boeken, in het weekend, maar dan zit je wel tussen de toeristen. Woensdag zou een rustige dag zijn zonder tourgasten, enkel wat Thai of particulieren zoals wij.

Het lukte Leen om telefonisch een auto te regelen. Dan is het altijd maar weer afwachten wat er op komt dagen. We hadden geluk, de volgende ochtend stond stipt op tijd een luxe airco auto klaar met chauffeuse. Ze reed prima, wel pittig maar verantwoord. Lolana was zelf ook enthousiast want ze was er nog nooit geweest. Leen had de route al van tevoren bestudeerd, dus kon hij voorin navigeren.

Bij aankomst zeiden ze eerst dat het niet kon en zelfs toen Leen en Michel al in het water lagen bleven ze moeilijk doen. Een misverstand i.v.m. de boeking, maar we hadden niet voor niets zo'n lange tocht gemaakt en deze keer heb ik maar eens al mijn charmes in de strijd gegooid en voet bij stuk gehouden. Maar ook een extra flapje doet hier wonderen.

We reden op de heenreis een iets andere route, zodat we een soort cirkel maakten en onderweg steeds iets anders zagen. Laem Sing ligt in de provincie Chantaburi richting het eiland Koh Chang (waar we een vorige keer al eens geweest zijn). Het is vanaf Bangkok gezien zuidelijk gelegen, dichtbij de grens van Cambodja. Onderweg zijn ook nog een paar mooie watervallen, maar we moesten vanwege de afstand een keuze maken, dus werd het alleen de dolfijnen.

Onderweg zagen we palmbomen, veel groen, ook loofbomen, tempels, rijstplantages, viskwekerijen, vrachtwagens volgeladen met kokosnoten of ananassen. Hutjes en nederzettingen met een hoog golfplatengehalte. Ook een bus met grote letters: Visarun, een bus vol met buitenlanders dus die in Cambodja hun visa laten verlengen, blijkbaar is dat wel “legaal”, ze doen daar een dag over als ze vanaf Bangkok vertrekken, op de terugweg kwamen we dezelfde bus weer tegen. Terug naar huis moesten we (helaas) langs diverse brandjes. Dan wordt de weg gewoon afgesloten en moet je maar wachten tot alles weer oke is. Geen politie die een omleiding regelt o.i.d. Als je dan in de brandende zon staat is dat echt niet lekker. Maar wij hadden steeds geluk, konden er net tussendoor en waren voor het donker weer thuis.

En dan de dolfijnen, ons doel van die dag. Ik durfde het niet aan, de dolfijnen zijn best sterk en mijn schouder is nog niet helemaal op orde, kijken vond ik ook leuk en zo kon ik de mannen filmen. Bijna een uur zijn ze in het water geweest om met de dolfijnen te spelen, te oefenen en te zwemmen. Er waren twee soorten dolfijnen, zonder snuit, een soort rond koppie, en met snuit, een hele spitse. Hun huid was glad, maar toch heel stevig. De spitse snuit had een rose buik en een bovenkant van grijze vlekjes, alsof hij in bleekwater had gezwommen. Het zijn zoogdieren en ze zijn net zo bevattelijk voor ziektes en infecties als wij. Daarom mocht je niet verkouden zijn. Je moest je eerst goed douchen en je nagels (die kunnen de dieren evt. verwonden) moeten geknipt zijn. Michel kreeg dus eerst een manicure voordat hij het water in mocht. Ik heb een half uur gefilmd en Leen zal daar een compilatie van maken en het aan de site toevoegen zodat je dat apart kunt bekijken.

Maar genoten hebben ze! Zoals Michel zei; zoiets maak je nooit meer mee.

